

Com un da Vinci gironí

EVA MARTÍNEZ

Aquesta novel·la sorgeix de l'interès de l'autor per les civilitzacions secretes. Reflecteix la lluita de poders entre les organitzacions maçòniques i eclesiàstiques, concretament l'Opus Dei.

Se situa inicialment a Girona, en ple segle XXI, però, a mesura que avança l'acció, ens traslladarà a Espanya, Itàlia, EUA, Turquia..., a la recerca de la revelació d'un llegat mil·lenari: la troballa d'uns famosos manuscrits, l'any 1947, en unes coves del mar Mort, i que es remunten als orígens del cristianisme.

És una novel·la amena, molt divertida, fàcil de llegir, en què es barregen diferents elements: l'erotisme, la intriga, el misteri, la ciència-ficció i l'humor. Està molt ben documentada, tant en l'àmbit policial i forense com en l'històric. Manté intrigat el lector fins a l'última plana.

El que més impacta és la diversitat de personatges, concretament vint-i-vuit, de diferents ètnies, situats en diversos indrets del món, fet que demostra l'esperit viatger de David de Pedro.

La descripció dels personatges és molt acurada i permet reconèixer-los a

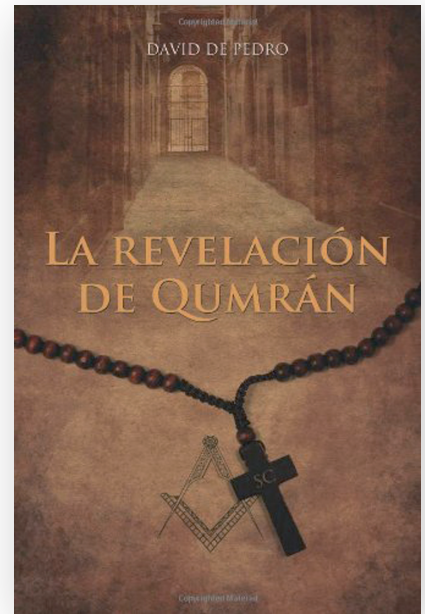
cada moment. A través dels *flashbacks* accedim al seu passat, i això permet que el lector se situï més fàcilment.

El personatge que considero més ben analitzat és el de l'Òscar Garcia, el protagonista, que es veu implicat en tot tipus d'aventures fins al final. M'hi he sentit molt identificada pel seu esperit aventurer, i també amb la Carol Castro, la periodista del llibre, que fa de la investigació el centre de la seva vida.

Vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la presentació del llibre el passat 7 de març a la Casa de Cultura de Girona. L'acte fou dirigit per Blai Morell, locutor de RAC1 i crític de cinema; Joan Alsina, actor que va representar Marco Gascón, màxim representant de l'Opus Dei; i Josep Canyet, historiador i arqueòleg.

Segons Blai Morell, «és una obra que té molt a veure amb el cinema, tant per la seva estructura com per les seves referències a altres pel·lícules que has vist a la gran pantalla».

Alguns crítics relacionen aquesta novel·la amb *Les cinquanta ombres de Grey* i *El codi da Vinci*, i manté una certa relació amb l'estil de Francesc Miralles.

DE PEDRO, David

La revelación de Qumrán

Il·lustrat per Josep Camps
i Sergi Batlle

Editor: David Pérez López
Girona, 2012

526 p.

Poden accedir al blog i al *book trailer* els qui encara no han pogut descobrir aquest gran escriptor. S'han venut més de sis-cents exemplars de *La revelación de Qumrán* a Amazon, i el llibre ocupa el dinovè lloc de les obres més venudes en castellà. És una novel·la que promet.

Bones vibracions

XAVIER CASTILLÓN

Des de Quart, passant per Girona, Barcelona, Porto i Berlín, ciutats que han marcat el seu itinerari vital i formatiu, el jove músic i compositor Andreu Vilar Juanola (1984) fa amb el seu disc debut com a líder, *A sol i serena*, una interessant aportació a la renovació generacional del jazz gironí. Vilar, un músic

de sòlida formació en el camp de la percussió, tant clàssica com jazzística, ha apostat decididament pel vibràfon, un instrument amb notoris precedents en la història de jazz, des de Lionel Hampton a Gary Burton o Bobby Hutcherson, que en canvi té poca presència en el jazz català actual, amb brillants excepcions com ara Marc Miralta, que va ser profes-

sor de Vilar al Conservatori del Liceu. *A sol i serena*, un disc que, com suggereix el seu títol s'ha fet sense presses i en harmonia amb els cicles de la natura, ens recorda que el vibràfon és un instrument de percussió amb una gran riquesa harmònica, més encara amb les quatre baquetes que utilitza Vilar per crear acords, al capdavant d'un quartet